

Φει. Ερωγ'. Στρ. ὄραξ' ουδ' ὡς ἀγαθὸν τὸ μακ-
Τανει;

Οὐκ ἔστιν ὃ Φειδῖπιδι Ζεύς. Φει. ἀλλὰ τίς;
Στρ. Δῖνος βασιλεύει τ' Δί' ὄξελιθακώς.
Φει. Αἰβοῖ. τί ληρέεις; Στρ. ἴδι τὲ θ' ἔπος ἔχον.
Φει. Τίς φησι ταῦτα; Στρ. Σωκράτης ὁ Μήλιος,
Καὶ Χαρεφῶν, δὲ οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
Φει. Σὺ δ' εἰς τοῦτο τῆς μανιῶν ἐλήλυθας,
Ὡς τ' ἀνδράσι πείθειν χολῶσιν; Στρ. ὄσο-
μει,

Καὶ μηδὲν εἴπης φλαῦρον ἀνδρας δεξιῆς
Καὶ νοῦν ἔχοντα. ὦν ἴσθ' ἡ φειδωλίας,
Απεικείρατ' ἐδὲις πάποτ' ἐδί' ἠλείφατο.
Οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμυρος. σὺ δ'
Ὡσπερ τεθνεώτος καταλαβεῖ μου τ' βίον.
Αλλ' ὡς τάχ' ἐλθὼν, ἴσθ' ἐμοῦ μαθήανε.
Φ. Τί δ' αὖ παρ' ἐκείνων καὶ μοῖροι χηρῶν πρ
αἱ.

Στρ. Αληθεῖς. ὅσα πέρ' ἐς' ἐν ἀνθρώποις ἑ-
φά.
Γνώσθ' ὅσαυτ' ὡς ἀμαθῆς εἶ καὶ παχίς.
Αλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυτοῖ χροῖον.
Φ. Οἱμοι. τί δράσω πρὸς ἀφρονουῖτος τὲ πα-
ξός.

Πότερον πρὸς ἀνοίας αὐτ' εἰσαγαγὼν ἔλω;
ἢ τοῖς θεοπηγῶς πῶ μανίαν ἀπὸ φράσω;
Στρ. Φέρ' ἴδω. σὺ τοῦτον πίνα νομίζεις; εἰσπέ-
μοι.

Φ. Αλεξζύονα. Στρ. καλῶς γε ταυτῶν δὲ
πί;
Φ. Αλεξζύον'. Στρ. Αμφω ταῦτό; κατὰ γέλα-
σος εἶ.

Μήνευ τοιοπῶν. ἀλλὰ πῶδε μὲν καλεῖν
Αλεκτρίαναν. τοῦτον δ' ἀλέκτορα.
Φ. Αλεκτρίαναν; ταῦτ' ἐμοῖδες τὰ δε-
ξιά

Σχόλια. Αἰβοῖ.] γελῶν λέγει τὸ αἰβοῖ. ἔστι γὰρ ὁπίρ-
ρημα χελιδνίου. Ο Μήλιος.] παρ' ἰσοερίαν. Αθην-
αῖος γὰρ ὁ Σωκράτης, ἀλλ' ἐπεὶ Διαγόρας Μήλιος ὦν διε-
σάλλετο ὡς θεομάχος, καὶ τ' Σωκράτη ἢ ὡς ἀθεον δια-
σάλλε. ἔξ' ἑτὸ Μήλιον αὐτ' ἔφη. ἀλλως, ὁ Μήλιος ἀντι τ'
ὁ ἀσέβης. Αεισαγόρας γὰρ τ' Μήλιος μαθητὴς ὁ Σωκράτης.
διεβέβλητο ἢ ἐπεὶ ἀθεῖα οἱ Μήλιοι δὴτο Διαγόρας. δὲ χη-
ματὰ πρὸς θεῖον ἴνα ἔδοσαν θεῖς, εἰς ἀθεῖαν ἐστρά-
πη. ἢ διότι Μήλιον ἐπολέμησαν Ἀθηνοί. οἱ δ' ἐπειδὴ ἴς
Αεισαγόρας διθυραμβοποιὸς ἐξωρχήσατο Ἐλευσίνας.
οἱ δ' Μήλιον τ' παπαφραυόντα τῆ δι' ἀχῆ τῶς ψυχὰς τῆς
Μηλίων. οἱ δ' τ' κομῶν τ' δασύ. ἀλλως. ὁ Μήλιος τινεὶς
ἐξεδέξαντο τ' τῶς τῆς εἰσόντων ψυχὰς ὀξύνοντα ἄφρον
σελθεῖν ἠρημιόμυρος. διὰ μεταφορὰς τῆς ἀλόγων θηρίων.
Μήλα γὰρ τ' ἀρέματα. οἱ δ' εἰς τὸ δασύ ἐξ ἀνχηρῶν νοῦ-
σιν αὐτῶ. οἱ δ' ἐπὶ ἄλλων ἔτω. Διαγόρας ὁ Μήλιος ὅς τὸ
πρότερον ἴσθ' ἀθεοσεβῆς, πρὸς ἀθεῖαν ἐξεδραμῆν ἐφ' ὃ οἱ
Αθλινοὶ ἀ-
Γανηκτῆσαντες, τ' Μήλιον ἐσακίωσαν. ἀλλως. Διαγόρας γέ-
ρονε τὲς ἐλασφικμοσ εἰς τὸ θεῖον Μήλιος. ἔ. πότε φασιν ἐν
πανδοκείῳ εὐρεθεῖς, καὶ μὴ εὐρῶν ξύλα, ἀλλ' ἀγαλμα
Ἡρακλέους. ἀγε φησὶ τῆς ἔ. δέκατον ἡμῶν ὅτι λέγει ἀεθλον
καὶ ἐψῆθον τ' φάκον. Ἐπὶ τ' φειδωλίας.] ὡς κομῶντας

PH. Equidem. ST. videro ergo, quam bonum sit
discere?

Ah mi Phidippide, non, non est Iuppiter:
PH. Quis ergo alius? ST. turbo imperat expulso
Ioue.

PH. Para, quas tu pugnas agis? ST. atqui isthuc
scias

Ita se habere. PH. quis hoc dicit? ST. noster So-
crates

Et Charepho, qui nouit passus pulicum.
PH. Quid? an tu eo progressus es uesania:
Vt credas hominibus, a tria bile percitis?

ST. Bona verba: ne maledicas tam sapientibus
Et mente preditis uiris: qui uitam ita
Parce exigunt, ut nemo illorum unquam sies

Attonsus, nemo lotus unquam in balneo,
Nemo unguento delibutus. Tu autem meam
Mih i vitam prodigis, ac si ego essem mortuus:

Sed age, ac dudū sequere hanc, & pro me discito.
PH. Et quid boni aut frugis apud illos discat ali-
quis?

ST. Imo omnia, quae inter homines callidam
Redolent sapientiam, teq, ipsum primulum
Nosces, quam ineptus sis, & quam crassi ingenij.

Sed age, operire me hic paulisper. PH. hei mihi,
Quid agam: quando ita meus delirat pater. utrum
In ius uocabo & conuincam delirij?

An libuitinarius bilem hanc faciam palam.
ST. Sine uideam: quid tu hoc existimas: cedo.

PH. Gallum. ST. quid uerò hoc? PH. itidem Gal-
lum. ST. utrum

Ambo hac pro eodem habes? na tu ridiculus es.
Caue, post hac ita dixeris: sed hanc quidem
E Gallinam. hunc uerò gallum nominaueris.

PH. Gallinam? an tu hac tam docta, huc ingref-
sus modo

PH. Gallinam? an tu hac tam docta, huc ingref-
sus modo

Ambo hac pro eodem habes? na tu ridiculus es.
Caue, post hac ita dixeris: sed hanc quidem

E Gallinam. hunc uerò gallum nominaueris.

PH. Gallinam? an tu hac tam docta, huc ingref-
sus modo

δὲ ἀλλοίους τοὺς φιλοσόφους. ταῦτα δ' ἐποίησαν οἱ φιλό-
σοφοι δὲ καρτερίαν. ὁ δὲ φησὶν ὅτι οὐδ' ἀρετῶν ἐποίησαν
ἀλλὰ δὲ συμμυρολογίαν. ἀ γοῦν ὑπ' ἐκκρατείας ἐποίησαν
οὐτὶ, ἔατ' ὑπὸ φειδωλίας φησὶν. ἀμα δ' ἰσοκῶν ἐπαρτεῖν,
λέγει. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν καρτερίας, εἴπε φειδωλίας
Καταλοῦε μου.] ἐν τρυφῆς, καταναλισκεῖς πῶ πρῶτον
σίαν. ἰδὲ ἢ καταλοῦε καταναλισκεῖς εἰς λουτρά. ἦδη γὰρ
ὡσπερ τεθνεώτος μου καταλοῦε. ἀλλως. δαψιλῶς ἀ-
ναλισκεῖς με τ' βίον. ἐν μεταφορᾷ τῆς ἐκχυρομύων ὑ-
δάτων ἐν τοῖς βαλανεῖοις. ἢ ἐν τρυφῆς. ὡς καὶ τ' βαλα-
νεῖς δὲ πρῶτον ὄντος. ἐπεὶ ἔθος ἴσθ' μὲν πῶ ἐκκομίδι
τῆ νεκρῶ λουεσθαι τῶς καὶ οἶνον καθαρμού χρεον. Αλη-
θεῖς.] εἰάν μὲν πορπαροξυτόνος, αὐτὸ τὸ ἀληθές λέγει.
εἰάν δὲ ὑξυτόνος ἰδὲ πρῶτον δηλοῖ τὸ μετέχον τ' ἀλη-
θείας. Οἱμοι τί δράσω.] πρὸς τ' πατέρα δικασμαὶ καὶ
δῆξας αὐτὸν μαριόμυρον οὕτω πῶ μανίαν παύσω.
Παρανοίας.] ἀντὶ τοῦ εἰς ἰδὲ δικαστήριον εἰσγαγὼν πα-
τηγορήσω ὡς πρὸς ἀφρονουῖτος. Σοροπηγῶς.] τουτέστι
τοῖς ποιοῦσι θροῦς τῶς νεκροῖς. χλευάζει δὲ τὸν πατέρα
ὡς πρὸς βύτιν καὶ γερονεύοντα τὰ θανάτων. ἀλλως.
τοῖς θροποιοῖς τοῖς ἰατρῶς θροῦς τῆς ἀποθνησκόντων ποιοῦ-
σι. τουτέστιν ἀλλῶ ἴασιν οὐχ' ἔξει ἡ ἴον θάνατον. καὶ
δὲον αὐτῶ πρὸς τὸ θανεῖν τῶ ὅτι ἴδ' εἶα κατασκευάζην.